

gjælder om Forslaget under Nr. 82, om Tilfud til Skytteforeningerne. — Jeg gaar derefter over til Forslagene til § 26.

Til § 26 er der af Udvalget stillet Forslag om Medsættelser vedrørende Rystfikringsarbejderne paa Jyllands Vestkyst. De meget omfattende Arbejder, som der ere foreslaaede, har Udvalget ikke troet at kunne gaa ind paa, men derimod har man ikke villet modsætte sig de Arbejder, der ere foreslaaede, og som man anser for at faa at sige absolut nødvendige, for at det Arbejde, der allerede er gjort, ikke skulde være spildt. De Arbejder, der ville blive bevilgede, hvis Udvalgets Vædringsforslag vedtages, ere de i Anmærningerne til Finantsloven Tillæg A. Sp. 1225—26 nævnte Arbejder under Nr. 55 og 33—59, det er Fuldbørelsesarbejder, Vedligeholdelsesarbejder og Digearbejder ved Thyborønkanal. Disse Arbejder ville efter Finantslovsforslaget medføre en Udgift af 71,000 Kr. Ved de Forslag, der ere stillede her af Flertallet, bevilges der derimod 100,000 Kr. Det overskydende Beløb af denne Sum, det, der bliver tilovers, efter at disse Arbejder ere udførte, mener Udvalget, bør, for saa vidt det strækker til, anvendes til at foretage de Tilslutningsarbejder til Diget af Høfderne, som findes nævnte i Slutningen af Nr. 54 i nævnte Spalte, altsaa ikke til stærkere Hoved og Bermer, men for at Tilslutning kan finde Sted af de der byggede Høfder. Jeg tror, at Forslagets Betydning vil være tydelig efter denne Forklaring saavel for den høitærede Minister som for Thinget. Ved 2den Behandling blev der af Indenrigsministeren stillet et Forslag, der da blev taget tilbage efter Opfordring fra min Side. Her er det nu fremsat igjen, nemlig det Forslag, der gaar ud paa Opdrætningsarbejder i Thyborønkanal. Forslaget er tiltraadt af Udvalget, men jeg skal med Hensyn til det dog gjøre et Par Bemærkninger. Det er nemlig meddelt Udvalget, at det vilde være ønskelig, om disse Arbejder ikke bleve ledede udelukkende af teknisk sagkyndige Mænd, men ogsaa af nautisk sagkyndige Mænd, idet Vandforholdene, Strømforskelighederne Tilslutningsforholdene deroppe ere af den Natur, at søkyndige Mænd maa antages at kunne udføre dette Arbejde uden Tidsspilde og Tab af Penge. Jeg henstiller til den høitærede Minister at tage dette under Overveielse. Dernæst er der en anden Betragtning, der ligeledes skyldes lokalt Initiativ, og som jeg skal tillade mig at fremsætte, nemlig Ønskeligheden af, at det Dampskib, der kommer til at foretage Opdrætningsarbejderne, tillige af Ministeren bliver beordret til at være Bugserdamper for gennemsejlede Fartøier; det

er nemlig aldeles nødvendigt at lade sig bugserere gennem den smalle Kende, og det paastaas i det Mindste af de Sagkyndige og Lokalkyndige, at dette vil kunne ske uden noget Tab for Statskassen, idet vedkommende Opdrætningsstib ikke kan arbejde i den Tid, da Bugseringen finder Sted. Det paastaas nemlig, at Skibene, naar de skulle over Bæren gennem Kanalen, maa gaa igennem ved Høivandstid, men ved Høi- og Lavvandstid kan Opdrætningsarbejdet ikke finde Sted, og i den Tid vil altsaa Dampskibet være ledigt og uden Tab for Statskassen kunne bruges til at bugserer Skibene igennem. Det er disse to Hensstillinger, jeg tillader mig at gjøre til den høitærede Ministers Overveielse. Hvis han kan imødefomme dem, tror jeg, at han derved imødefommer et almindeligt Ønske hos Befolkningen. Jeg maa derefter omtale Vædringsforslaget under Nr. 294, som har en mærkelig Historie. Dette Vædringsforslag gaar ud paa at tilveiebringe et Bidrag af 50,000 Kr. til en skandinavisk Kunst- og Industriudstilling i Stockholm 1886. Dette Forslag begyndte ved 2den Behandling som et Forslag vedrørende en Kunst- og Industriudstilling i Stockholm 1885, og da det ikke fandt Paastjønnelse fra Udvalgets Flertals Side, var det lige ved at blive et stort Agitationsnummer, hvorigennem man søgte at vise, hvor lidet Sands Flertallet har for Kunsten, og det blev meget haardt bebrejdet os, at vi ikke gik ind paa en Bevilling til denne Kunstudstilling i 1885. Kort Tid efter modtog man imidlertid gennem Pressen Meddelelse om, at der slet ikke var nogen Udstilling i Stockholm 1885. Det oplystes da ogsaa senere saavel gennem Pressen som af Ministeriet, at det var en Feiltagelse, og 1885 angaves da at være en Træffelse og rettedes til 1886; men nu viser det sig imidlertid ved nærmere Efterhyn, at der heller ikke er nogen Kunstudstilling i 1886. Der er nemlig et Forslag fra svensk Side om at holde en Industriudstilling i Stockholm i 1886, men en Kunstudstilling, i hvilken fremmede Kunstnere skulde kunne deltage, er der hverken i 1885 eller 1886. Der er slet Ingen, der har ønsket vor Tilstedeværelse der, og denne Industriudstilling i 1886 er endda meget tvivlsom, idet Første Kammer, efter hvad der i Gaar telegraferedes, men hvad der for Resten tidligere var mig bekendt, vilde ske, af Breve, jeg har modtaget fra Sverrig, ganske vist har tiltraadt Forslaget, men Andet Kammer har forkastet Tilfudet til Udstillingen. Efter disse Oplysninger tror jeg, at vi uden at krænte Kunsten og Industrien temmelig rolig kunne forkaste dette Ministeriets Vædringsforslag. Det staar i Forbindelse med